

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Ցայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Լաօղունի թերակղզում.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ. Դատաստանական դահլիճից. Բեմ դար-
ձեալ բեմ. Բժշկական օգնութիւն գաւառում.
Նամակ Արաւելայից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱ-
ՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատահարներ շուրջը. Նա-
մակ Պարսկաստանից. Նամակ Եգիպտոսից.
Արտաքին լուրեր.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱ-
ՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ԼԱՕՂՈՒՆԻ ԹԵՐԱԿՂԶՈՒՄ

IV

Երեկվայ համարում մենք բացատրեցինք
զօրաշարժերի բնաւորութիւնը Լաօղու-
նեան թերակղզում: Այսօր մենք մեր ըն-
թերցողներին ներկայացնենք այն ընդ-
հարումներին, որոնք երեք
օր շարունակ տեղի ունէին ուսական և
հասարակական բանակներին մէջ՝ մայիսի
31-ին, յունիսի 1 և 2-ին: Մեր տեղե-
կութիւնները մենք վերցնում ենք պա-
տերազմի ակնարանի նամակներից-Դան-
չեակօր հետաքրքիրներից:

Մայիսի վերջին օրերում ուսական
զօրքերը մօտեցել էին Կլանտունեան թե-
րակղզու հիւսիսային մասին և փորձում
էին շարժել դէպի հարաւ: Մայիսի լոյս
31-ի գիշերը ուսական խուզարկու խում-
բը տեղեկացաւ, որ հասարակական սկսել
են զօրաշարժ և մտադիր են շրջապատել
ուսաց զօրքի ձախ թիւը: Ռուսները հե-
տեկալ օրը յամառ կերպով դիմադրելով
հասարակական յետ են նահանջում դէ-
պի Վաֆանդիան կայարանի մօտ գտնվող
լեռները:

Սակայն շուտով պարզվեց, որ հասար-
ակական շարունակում են արշաւել դէ-
պի ուսական բանակը և մտադիր են
շրջապատել ուսաց աջ թիւն էլ: Տեղի
ուսացան հանդիպումներ, ընդհարումներ
զանազան կէտերում: Տեսնելով, որ
հասարակական զօրքը ուժեղանում է
նորանոր օգնական զինքերով, ուսաց
բանակը վճռեց յետ նահանջել և ամրա-
նալ Վաֆանդիանի գիւղերի վրա: Եւ յու-
նիսի 1-ին վաղ առաւօտեան ուսաց
զօրքին աշուղվեց բռնել Վաֆանդիանի
գիւղերը: Ռուսաց բանակի ձախ թիւում
կանգնեց զինքերալ Գերնդուս երեք զնդով,
աջ թիւում հեծելազօրքը և մի գունդ: Իսկ
կենտրոնում թնդանօթաձիգ գունդը:

Վաղ առաւօտից սկսվեց թնդանօթա-
ձիգութիւն երկու կողմից: Եսպանացիների
յարձակումը խիստ էր և յամառ: Առհա-
տարակ հասարակականները մեծ ընդունակու-
թիւն են ցոյց տալիս յանկարծակի կենտ-
րոնանալու և թշուառուն շրջապատելու: Ես-
պանացիները կենտրոնացրին իրանց թիւ-
դանօթաձիգ խումբը ուսաց կենտրոնում
գտնվող թնդանօթների դէմ և թափեցին
նրա վրա կարկուտ նման ուսմբեր, որոն-
ցից վնասվեցին ուսաց բոլոր օֆիցեր-
ները՝ վիրաւորվելով և սպանվելով: Մի
ուրիշ տեղում ուսաց թնդանօթաձիգ մի
խումբ կարողացաւ յարձակում գործել
հասարակականների վրա և քաջութեամբ դի-
մադրել նրանց շարժման:

Բայց հասարակականները, չը նայելով ի-
րանց սարսափելի կորուստներին, յամառ
կերպով շարունակում էին իրանց յար-
ձակումները, առաջ մղելով ուսաց մի
բաւալիօնի դէմ մի ամբողջ գունդ, մի
թնդանօթի դէմ երեքը: Վիրաւորվեց զե-
ներալ Գերնդուս, որը սակայն մնաց
կազմի մէջ և միայն երեկոյեան կապե-
ցին նրա վիրաւորված թուղը:

Եսպանացիներին ուրախութիւնը սոս-
կալի էր: Նրանք նախօրոք ուսումնասիրել
էին բոլոր տեղերը և բաժանել քառա-
կուսականներին, որոնք հարկը պահանջած
դէպքում կարկուտաւոր էին լինում զնդակ-
ներին և ուսմբերի բեկորներով: Եսպանա-
ցիներին օգնում են չինացիները, հետուից

նշաններ տալով հայելներին միջոցով
ուսմբերի գիւղերի մասին: Հայելները
ամբարցրված ձողերի ծայրին հասնում էին
իրանց նպատակին:

Յունիսի 1-ր անաշուղ վերջացաւ ես-
պանացիների համար: Նրանք չը կարողա-
ցան գրաւել ուսական ոչ մի գիւղը: Եւ
թէ և ուսմբերը կորցրել էին շատ օֆի-
ցերներին, բայց հասարակականների կորուստ-
ներն էլ ահազին էին: Հետեւեալ օրը
պէտք է վճռել պատերազմի արդիւնքը և
կըրք:

Յունիսի 2-ի ճակատագրական օրը
ամպամած էր և մառախլապատ: Երբ
մշուշը ցրել եկաւ, պարզվեց, որ հասար-
ակականները փոխել են իրանց դիրքերը և
գրաւում են նոր տեղեր, մինչդեռ ուսմբերը
մնացել էին նախկին կէտերում: Եսպա-
նացիները գիշերվայ ընթացքում տեղափո-
խել էին զօրքի մեծ քանակութիւն ուսաց
բանակի աջ թիւի հանդէպ և այդպիսով
բոլորովին անապահով մի հանգամանք
էին ստեղծել ուսաց զօրքի դէմ: Իսկ
զինքերալ Գերնդուս երեք զնդով բռնելով
նախնթից օրվայ իր դիրքերը սկսել էր
մի կատաղի յարձակում թշուառիների վրա:
Սյգ ճակատամարտը իր ոյժով և յուսա-
հատական վճռականութեամբ կը կազմէ
պատերազմների պատմութեան մէջ հա-
զուադէպ էջերից մէկը: Զօրքի բոլոր
հրամանատարները, բացի մէկից, սպան-
վեցին կամ վիրաւորվեցին:

Եսպանացիները վճռել էին ոչնչացնել
ուսաց թնդանօթաձիգ գունդը և իրանց
բոլոր ոյժը թափել էին նրա վրա: Զրնա-
յելով իրանց կորուստներին, հասարակա-
նները լուռ և սպանալի կերպով առաջ
էին գնում, իբրեւ մի տարեք, որ չը գի-
տէ շեղվել իր շարժումից:

Եսպանացիները իրանց գլխաւոր ոյժը
ուղղել էին ուսաց կենտրոնի վրա, ուր
գտնվում էր մի ամբողջ գունդ: Եսպա-
նացիները, թաղելով ուսաց թնդանօթա-
ձիգ զօրքը և բռնելով նրա տեղը, պատ-
ուեցին ուսաց զօրաբանակը, որը այդ
պատճառով ստիպված եղաւ յետ նահան-
ջել դէպի լեռները, որովհետեւ դէպի Վա-
ֆանդիան տանող ամբողջ ճանապարհը
ծածկված էր ուսմբերի կարկուտով:

Ռուսաց բանակը այնուհետեւ սկսեց
քաշվել դէպի հիւսիս: Յունիսի 5-ին գի-
շերելու համար իշխանաւոր նշանակված
է Սեմիւէլէն կայարանի մօտ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ ԴԱՂԻՃԻՑ

Ներկայ յունիսի 12-ին Թիֆլիսի դատա-
ստանական պալատում քննվում էր երկու դոք, որոնք վերաբերում էին Էջմիածնի հայ-լու-
սաւորչական սինօդի պահանջներին ժողովր-
դական լուսաւորութեան միութեանը ներքին
հայ եկեղեցու անշարժ կալուածքների մասին
(41 խանութ), որոնք գտնվում են Երևանի
նահանգի Ալեքսանդրօպօլ քաղաքում և Դա-
մարում գիւղում, և որ «Լուվիստեան ուսում-
նարական վարչութիւնը խիչ էր հայ եկեղե-
ցուց, 1898 թվ. մարտի 26-ի Բարձրագոյն
հրամանի հիման վրա: Երևանի նահանգական
դատարանը, ղեկավարվելով 1903 թվ. յունիսի
12-ի օրէնքով կալուածները արքունական վար-
չութիւններին իրաւասութեան տակ դնելու մա-
սին, գտաւ, որ ներկայումս հոգևոր վարչութիւ-
նը այդ գաւառի մէջ կողմ չէ, որովհետեւ նրա պա-
հանջը արքունական կալուածքին է վերաբե-
րում, որի մասին վէճը երկու արքունական
վարչութիւնների միջև ենթակայ չէ դատաս-
տանական հիմնարկութիւններին և պէտք է
վճռել երկու միութեանը վերջինների համաձայ-
նութեամբ, վարչական կարգով և այդ հիման
վրա որոշեց՝ Էջմիածնի սինօդի երկու պա-

հանջներն ևս անհետեան թողնել և դոքը
դադարեցնել:

Էջմիածնի սինօդի հաւատարմատար երկու-
եալ հաւատարմատար Ս. Ս. Մէլիք-Աղամեան,
հիմնվելով 1903 թվ. յունիսի 12-ի նոյն օրէն-
քի վրա, ապացուցանում էր դատաստանական
պալատում, որ այդ օրէնքով պահանջված է
հայ եկեղեցու սեփականութեան իրաւունքը
իրան պատկանող կալուածներին վրա և որ այդ
հիման վրա ներկայ դէպքում խօսք չէ կարող
լինել այն մասին, որ վիճելի կալուածները
պատկանում են արքունական վարչութիւն-
ներին, որոնց իրաւունք է տրված միայն կա-
ռավարի եկեղեցական կալուածներին: Այդ
պատճառով և որովհետեւ Քաղ. Դատ. Կան.
1298-դ յօդուածի հիման վրա հոգևոր վարչու-
թիւնների կալուածքներին վերաբերեալ վե-
ճերը ուրիշ արքունական վարչութիւնների հե-
տեւեալ են դատաստանական տեղերի վճռին,
ընդհանուր սահմանված դատաստանական կար-
գով, Մէլիք-Աղամեանը, անկասօն գտնելով
Երևանի նահանգական դատարանի վճիռը՝
դադարեցնելու մասին, խնդրում էր դատաս-
տանական պալատին հարց ու փորձի ենթարկել
իր մասնացոյց արած վկաներին՝ վիճելի կա-
լուածքներին վրա հայ եկեղեցու ունեցած իրա-
ւունքի վաղմիւթեան մասին:

Ուսումնարանական շրջանի լիազօր պ. Կէն-
գելիսիսի խնդրում էր պալատին հաստա-
տել Երևանի նահանգական դատարանի վճիռը,
որպէս կատարելապէս կանոնաւոր, առանց հե-
տեւեալ թողնելով Էջմիածնի սինօդի հաւա-
տարմատարի միջնորդութիւնը:

Պրօկուրօրի օգնականը այն կարծիքը յայտ-
նեց, թէ պէտք է յարգել Մէլիք-Աղամեանի
միջնորդութիւնը:

Դատաստանական պալատը որոշեց. Երևանի
նահանգական դատարանի միջոցով հարցու-
փորձի ենթարկել Էջմիածնի սինօդի հաւա-
տարմատարի մասնացոյց արած վկաներին
այն մասին, թէ հայ եկեղեցին վաղուց տի-
րում է վիճելի կալուածքներին:

ԲԵՄ ԳՐԱՐՁԱՆԻ ԲԵՄ (Նամակ Երևանից)

Տիկին Սիրանոյշի և նրա զերասանական
խմբի յայտնվելով Երևանում նորից ծագել է
մի յատուկ բեմի անհրաժեշտութեան կարիքը:
Տեղերի գնները թանգ են, օրինաւոր ներ-
կայացումներին յաճախելու հնարաւորութիւնը
զուրկ է ոչ միայն ստորին, այլ և միջակ դա-
սակարգը, ներկայ բեմը իր ծաւալով միան-
գամայն անմատչելի է ժողովրդի մեծամաս-
նութեան: Ինչպէս. Այգժեան բեմին բեմ չէ կա-
րելի տակ, սա մի սոսկ դահլիճ է, ժողովա-
րանի դահլիճը, որի մի մասն էլ բռնում է
բեմը և մնում է մի աւելի ընդարձակ մասը,
որտեղ «սեփօտակայ» պէս դասաւորվելով տե-
ղաւորվում են ընդամենը մի կողմից, դուռնի-
նից օգտվելու հանգամանքը միւս կողմից
ստեղծել են մի այնպիսի նորմա, որ մի քանի-
ւի վճարող բեմի ամենավերջին տեղում նըս-
տում է մի երկար, լայն ընդհանուր նստա-
րանի, այսպէս սասած «Իշտանուկի» վրա,
որին մի սրամիտ հանդիսական «սպանի վա-
ղօն» անունն է կրել:

Այս դեռ ևս մատչելիութեան մասին, անպա-
միւս անյարժարութիւնները մանաւանդ մուտ-
քի դիրքից առաջաձիգ և այն էլ այնպիսի մի
անկարգ հասարակութեան համար, ինչպիսին
այժմ, հանդիսանում է Երևանին: Զնշտապա-
հութեան և ժամանակ սասած բանի մասին
հասկացողութիւն չէ ուզում ունենալ մեր հա-
սարակութիւնը: Առաջին գործողութեան ամ-
բողջ ընթացքում գալիս հա գալիս են մուտքի-
դիրքի անյարժարութեան պատճառով հան-
գիսականների առաջով անցնում մի շարք նոր
հանդիսականներ՝ թաղանթի խուռն գողցող
տեղերից կանգնեցնում և տեղ բռնում, դահ-
լիճում ահազին անկարգութիւն առաջացնելով:
Սրանից աւելի անկարգութիւն տեղի է ունե-

նում իւրաքանչիւր գործողութիւնը սկսելիս.
երբ վարապոյրը արդէն բարձրացել և ներ-
կայացումը տեղի է ունենում, հանդիսական-
ները շատերը նոր մտածում են ներս մտնել
և տեղեր բռնել:

Այս բոլորը ի հարկէ նրանից է, որ Երևանի
պէս մի նահանգական քաղաքը չունի, լաւ
չենք ասում, այլ մի համեստ բեմ՝ գոնէ մի
բանի յարմարութիւններով: Քաղաքային բեմ
ունենալ չենք կարող, այդ ցնորք կը լինէր
առ այժմ մտածել, մենք դեռ չենք հասել հաս-
կացողութեան այն աստիճանին, որ թատրօնը,
այդ կըրթի հիմնարկութիւնը, համարվէր այն-
պիսի անհրաժեշտութիւն և ծախքերի բիւջէ-
ներում այնպիսի տեղ բռնող, որպիսին ներ-
կայանում է դարձել: Ինչ ենք ասում. ան-
ցիալներում քաղաքային թորհրդում գրված
էր քաղաքային դպրոցի նախապատրաստա-
կանը երկեսի դարձնելու խնդիրը, այդ հար-
ցը մերժվեց և բանը նրանումն է, որ կային
ձայնաւորներ, որոնք տղաների և աղջկաների
խումբ կըրթութիւնը անդադրականութիւն էին
համարում: Այս միջանկեալ կուրսօքը առաջ
բերին ցոյց տալու համար, թէ գաւառական
քաղաքային կազմիցը դեռ որքան հեռու են
իրանց հասկացողութիւններով բեմի անհրա-
ժեշտութիւնը հասկանալու, ըմբռնելու նկատ-
մամբ: Մնում է, որ բեմ կառուցելու ձեռնար-
կութիւնը վերցնեն կամ մի խումբ մարդիկ
կամ նոյն իսկ անհատներ: Լինի մէկը, թէ
միւսը այդ մի և նոյն է, միայն թէ լինի,
միայն թէ ունենանք մի բեմ թէկուզ շատ
համեստ չափով, բայց որոշ յարմարութիւն-
ներով:

Ով էլ կառուցելու լինի մի բեմ, այդ նախ
համարվելու է մի հասարակական բարի գործ,
մի օգտակար ժողովրդային հիմնարկութիւն,
և երկրորդ այդ լինելու է մի ձեռնարկութիւն,
մի եկամուտ բերող գործ, ինչպէս վարձ բերող
խանութը, տունը կամ մի այլ բան: Եւ ար-
դեօք բարոյական և նիւթական այս երկու
շահերը միացնող այսպիսի մի գովելի միտքը
չը պիտի ունենայ Երևանում իր համակողմը
իր իրականացողը: Յաւալի, շատ ցաւալի է,
եթէ չունենայ:

Մտէք մեր քաղաքի իւրաքանչիւր փողոցը
և տեսէք, թէ որպիսի եռանդով շինվում են
տներ, դրանց թիւ, հաշիւ չը կայ: Քիչ չեն
և հոյակապ շինվող տներ: Եւ շատ տարօրի-
նակ է, որ այդքանից մէկը գոնէ չէ մտածում
բեմի վրա:

Մեզանում այժմ այնքան տեսակի ներկա-
յացումներ են տրվում, որ մի բեմը շարունակ
գործի մէջ կը լինի, հետեւապէս վատապէս կը
բերի կառուցողին, արդեօք մի երևանցի չէր
կարող փոխանակ սովորական տուն շինելու
բեմ շինել, որով եկամուտից չը զրկվելով
հանդերձ իր հասարակութեան մի բարի գործ
արած կը լինէր:

Ահա այս խնդիրը նորից դնում ենք հրա-
պարակի վրա և մասնացոյց անում բեմի ան-
հրաժեշտութիւնը, կըրթի-հիմնարկութիւններից
և մտաւոր ու գործունէութեան բաւականու-
թիւններից զուրկ մեր հասարակութիւնը—մա-
նաւանդ նրա մօտացված, տանջված դասը:

Ա—Գ

ԲԺՇԿԱԿԱՆ ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ ԳԱՒԱՌՈՒՄ

(Նամակ Շուգվէրից)

Բօրչալու գաւառումս 124,000 բնակիչնե-
րի միակ արքունական բուժարանը գաւառա-
մասերի համար դառել էր կուռածաղիկ: Մեր
հասարակութիւնն էլ մի բանի անգամ դիմու-
ներ արաւ, որ բուժարանը տեղափոխուի Շու-
գալի իբրեւ գաւառի կենտրոն, որին շատ մօտ
են Բօրչալու և Եկատերինօֆիլդ գաւառամա-
սերը, ուր կլինան անառողջ է, բայց հողային
արդիւնաբերութիւնը շատ, որի պատճառով
և տասը ամիս աշխատող ձեռքերը աւելի շատ
կարելի ունենալ բժշկական օգնութեան, բան
միւս գաւառամասերի առողջարար կլիմայու-
ապրողները, որոնք աշխատում են միայն հինգ

ամիս: Չը նայելով մեր արդարացի պահանջներին, այնու ամենայնիւ բուժարանը տեղափոխուեց Լուի գաւառամասի ամենահարուստ օգնօրհնողի վրայ: Շուրջվէր անցեալ տարւոյ մայիսի մէկէն բաց արաւ իր սեփական մասնաւոր բուժարանը և յոյս ունէր կողմնակի օգնողներէ իրա, որովհետեւ նրանցից օգտվում են և բոլոր շրջակայ գիւղերը: Մեր բարեգործներէց ուշադրութեան առան օգնելու բուժարանին Փ. Նազիրեան, պ. պ. Արամեան և Մանթաշեան, որոնց շնորհիւ և բուժարանը հարստացաւ գործիքներով ու դանազան բժշկական իրերով: Մի տարւոյ մէջ բուժարանին դիմող հիւանդներէ թիւը եղել է 8922, որից 3414-ը կը կոչուէին թիւը: Բացի ձրիապէս բժշկական օգնութիւնները ձրիապէս էլ բաժանվել են 997 ը. 65 կօպէկի դեղեր:

Հիւանդութիւններէ մէջ առաջին տեղը բռնում է տնկալը, երկրորդը ոսկրացաւը, երրորդը արեւնախտան փորձարկները, չորրորդը վնասարկան ախտերը (սիֆիլիստաները եղել են 53), հինգերորդը թորախտը: Հաշիւներէց երևում է, որ շուրջվէրներէ մի երրորդը համարեա դիմել են բժշկական օգնութեան, որոնցից մեծը են մի տարւոյ ընթացքում 58 տղամարդ 42 կինմարդ, գլխաւորապէս ձրիները. երեխաների ծագականաւորութիւնը համարեա պարտաւորեցուցիչ է դառնի: Ծնվել են 102 մանչեր, 88 աղջիկներ, ուրեմն մի տարում աւելացել են 90 հոգի: Եթէ ոմանք մի հրաշքով ազատվում են, արդէն գիւղերում բուժարանները ցանկալի օգուտներ չեն կարողանում տալ չքաւոր դասակարգին, որովհետեւ տանը յարմարութիւններ չը կան բժշկելու համար: Բայց ով պիտի մտածի այդ մասին, գիւղերը առանձին-առանձին միջոց չունեն, միասին գործել չեն սիրում պարտաւորեցուցիչ օրէնքը էլ չը կայ: Մեր կարծիքով միակ էլըք, պարտաւորեցուցիչ օրէնքն է մինչև ժողովրդի ինքնագիտակցութեան հասնելը: Որոհուող ենք տալիս մեր համագաւառացիներին չը սպասել պարտաւորեցուցիչ օրէնքներին և շտապել չորս հիւանդանոց հիմնել 80 մահակաւորով 8 բժշկիներով ու 16 ֆելդշերներով ու ֆելդշերուհիներով: Բաւական է համախօսականներով խնդրել գաւառի գիւղատնտեսական դրամագլխի մօտ 340,000-ի տոկոսը և տարինը իւրաքանչիւր բնակչից բաժնի հինգ կօպէկ: Մնում է ազգաբնակչութիւններին եռանդ, սէր և համերաշխութեամբ գործելը ու այնուհետև կարելի չը կայ ողորմութեան դիմելու:

Սուրբ

ՆԱՄԱԿ ԱՆԱԼՅԱՆՈՒՅՑ

Յունիսի 2-ին

Ինչպէս յայտնի է, անցեալ տարի մեր քաղաքային հասարակական ժողովարանի խորհրդի կարգադրութեամբ անցեալ տարւանից նոյն ժողովարանում՝ անդամներ, հիւրերի և նըրանց ընտանիքներէ համար տրվեցին երեք լիզուներով էսթանալին ներկայացուցիչներ, որի համար ընտրվեց առանձին թատրոնական մասնախումբ կամ սեկցիա: Այս գովելի կարգադրութիւնը շատ անհրաժեշտ կարելի էր ընդհանրապէս մեր քաղաքի, մասնաւորապէս կուրբի պէս մի հասարակական հիմնարկութեան համար: Պէտք է տեսնել, որ կուրբի վարչութեան խնդիրը կատարելու համար, մեր թատերասէրներն էլ սիրով յանձն առան այդ տեղ յաճախ ներկայացուցիչներ պատրաստելու: Սակայն մեր յոյրը չի բաւանցաւ առ այժմ:

Անցաւ ամբողջ սեզօնը և ներկայացում եղաւ այդ նպատակով կուրբում միայն 4 անգամ, որոնց մէջ հայերին լիզուով տրվեց երկու անգամ, մի թիւ, որ միանգամայն հակասում է վարչութեան կարգադրութեանը՝ «չաւախ ցերեկայանցուցեալ կազմակերպելու»: Ընդհակառակը նախընթաց տարիներում մեր թատերասէրները ինքնաբերաբար, անգին աշխատանք, ներկայիւններ կը կուրբ, խոչընդոտներէ հանդիպելով, էլի աւելի շատ թուով ներկայացուցիչներ էին տալիս, քան թէ հիմա կուրբում, որտեղ ամեն ինչ համարեա պատրաստ է և ոչ մի դժուարութիւն չը կայ դրա համար: Յունիսից մինչև հիմա դեռ ոչ մի ներկայացում չեղաւ այդ նպատակով: Անցաւ բարիկինդանը, անցաւ Զատիկը, իսկ կուրբի թատրոնական սեկցիան պարտք չը համարեց այդ օրերին ներկայացուցիչներ տալ: Թէ ինչու համար այդպէս անհոգ և սառն վերաբերելով—գրականապէս մեզ յայտնի է:

Ինչպէս խցիկը, անցեալ օրերը աւագներէ խորհուրդը, առաջիկայ սեզօնին կրկին ներկայացուցիչներ կազմակերպելու համար կուրբում, ընտրել է նոր թատրոնական սեկցիայի

անդամներ վերընտրվել են համարեա մի և նոյն անձինք: Սակայն ընտրութեան սկզբունքը պահանջում է նպատակի գործադրելը՝ այն է «յաճախ ներկայացուցիչներ պատրաստել կուրբի անդամներ, հիւրերի և նրանց ընտանիքներէ համար»: Յանկալի է, որ նորընտր թատրոնական սեկցիայի անդամները գոնէ այսուհետև շուտ-շուտ ներկայացուցիչներ և հանդէսներ կազմակերպեն: Այդպէս ոչ մի նշանակութիւն չունի, բաւականապէս մի երկու ներկայացում տալով ամբողջ տարին: Իմ կարծիքով, գործի բեղմնաւորութիւնը և յարատեւութիւնը պահանջում է և շատ ցանկալի էր, որ ներկայացուցիչներ կազմակերպելու իրաւունքը կուրբի վարչութիւնը յանձնէր հէնց իրանց թատերասէրներին, որով գործը աւելի լաւ կը թափար:

Այստեղ աւելորդ չեմ համարում աւելացնել, որ մեր քաղաքը, որպէս գաւառական քաղաքներէց միւրը, միշտ զուրկ է մնում էսթետիկական գուարճութիւններէ: Անցնում են տարիներ և մեզանում ոչ մի դերասանական խումբ չէ գալիս, իսկ եթէ պատահում էլ են, նրանք էլ յետին կարգի խաղացողներ են, որոնք «հայ բեմի առաջնակարգ ողբերգու», «հայ դերասանական խմբի նշանաւոր դերասան» և այլ ածականներով միանգամայն արատաւորում են հայ բեմի անունը: Դեռ մինչև հիմա էլ մեր քաղաքը բազմ չէ ունեցել տեսնելու տիւրին Սիրանոյշի, պ. Պետրոսեանի և այլ առաջնակարգ դերասանների խաղերն: Ան այս երևոյթը պէտք է ի նկատի ունենայ կուրբի թատրոնական կօմիտէն և աշխատի, որ գոնէ ժողովարանի ներկայացուցիչներով բիշ շատ բաւականութիւն տայ ժողովրդին:

Ս. Դ.

ՆՅՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՒՄ

Թիֆլիսի քաղաքային վարչութիւնը մի քանի ժամանակ առաջ դիմելով պ. նահանգապետին, խնդրում էր պարտաւորացնել բոլոր խնայողական գանձարաններին, որ 1) մի տարուց յետոյ մարտի 1-ին քաղաքային վարչութեան այն աւելորդ գումարները, որոնք մնում են գրաւ դրած իրերը ծախելուց և տէրերին չը վերադարձնելուց յետոյ և 2) թոյլ տալ վարչութեան այդպիսի գումարները 10 տարին լրանալուց յետոյ յատկացնել մի ուր և իցէ բարեգործական հիմնարկութեան օգտին: Պ. նահանգապետը այդ խնդրելը իր կողմից ներկայացրել է երկրիս կառավարչապետին, որը նոյնպէս իր կողմից ներկայացրել է ներքին գործերի մինիստրին, խնդրելով նրա կարգադրութիւնը: Ներկայումս ստացվել է այդ խնդրելը պատասխանը հետևեալ բովանդակութեամբ: Բոլոր այդ տեսակ գումարները, այսինքն նրանք, որոնք մնում են գրաւ դրած իրերը ծախելուց յետոյ, մի տարուց յետոյ եթէ յետ չը գնվեն տէրերի կողմից, պիտի մտցնել տեղական ուր և իցէ դրամական հիմնարկութեան մէջ, ուր պիտի պահել մինչև 10 տարի, որից յետոյ կարող է ըրաղաքի սեփականութիւն և պիտի վերջինս յատկացնէ բարեգործական հիմնարկութիւններին:

«Յնօրին-Փուրցելի» լրագրի ասելով տպարաններ, գրավաճառանոցներ և գրադարաններ կը վերադարձնեն յայտնի է վրացիների մէջ գրագիտութիւն տարածող ընկերութեան վարչութեանը, թէ այդ ընկերութեան հսկողութեան տակ գտնվող Թիֆլիսի գրադարանները այսուհետև պէտք է ենթարկվին ժողովրդական գրադարաններէ մասին գոյուցիւն ունեցող կանոններին: Այդ կանոններէ համաձայն յիշեալ գրադարաններում չեն կարող թողնվել վրացերէն գրքեր ու պարբերական հրատարակութիւններ: Վերադարձուող 2 ամիս ժամանակ է տուել, որ վարչութիւնը լուսաւորութեան մինիստրից թոյլտւութիւն խնդրէ այդ մասին: Իսկ մինչև այդ հարցի լուծումը վրացերէն գրքերն ու թիւթերը պէտք է վերացվեն գրադարաններէ:

Մի հայ պարոն, որ չէ ուզում իր անունը յայտնի, երբեքուք հաւատարմատար Պետրոս Քալանթարեանի միջոցով Թիֆլիսի Հայոց Դրամատիկական Ընկերութեան Վարչութեան նախագահ իշխանուհի Մ. Թումանյանին է յանձնել 1000 ռուբլի, դնելով վարչութեան տրամադրութեան տակ այդ գումարի դործադրութիւնը:

Վերջին ժամանակներս, Պետական Որոհուող ընդունեց երկրագործութեան մինիստրի ծրագիրը գիւղատնտեսական միջնակարգ դպրոց-

ներն ընդարձակելու մասին: Եթէ այդ ծրագիրն իրականանայ, մի քանի դպրոցական հաստատութիւնների աշակերտներ թիւը կաւելացի, իսկ ուրիշ դպրոցներ կընդարձակվեն որովհետեւ նրանց վրա կաւելացվին լրացուցիչ դասարաններ գիւղատնտեսական մասնագիտական ճիւղերի համար: Ընդհանրապէս այդ դպրոցները մանկավարժական մարմինն զգալի չափով կաւելանայ: Բայց ծրագրի գործադրութիւնը, իրեն նոր ծախքերի դուռ բաց անող, յետաձգված է մինչև Ռուս-կապօնական պատերազմի վերջը:

Նօթելի, Բօտիլիքի և մի քանի ուրիշ առևտրական տներ արևելեան Սիբիրից նաւթի և նաւթային մնացորդների խոշոր պատէրներ են ստացել: Այդ պատէրների կատարելը չի ուշանայ, որովհետեւ Ռուսլուս ահագին քանակութեամբ նաւթի ու մագլցի պահեստներ կան, որոնք և կուղարկվին արևելեան Սիբիրի կաւրիքներին բաւականութիւն տալու համար:

Բագուի լրագրիները հետեւեալ մանրամասնութիւններն են հաղորդում Յարութիւն Յովհաննիսեան Արամեանի սպանութեան մասին: Յունիսի 10-ին, առաւօտեան ժամը 10-ի մօտերը հանգուցեալ դուռն է գալիս տնից՝ անցնելու քաղաքային պարտէզով, որ գնաց ծովափը՝ իր գրասենեակը: Պարտէզի մէջ նրա վրա են յարձակվում երեք երիտասարդներ, վայելուչ կերպով հագնված, որոնք բերքի հարածներով տեղն ու տեղը մահացնում են նրան: Պարտէզում աշխատող բանուորներից մէկը, որ գնում էր Արամեանի ետեքից, տեսնելով այդ սկսում է փախչել, բայց ատրճանակի գնդակով թիթի կերպով վիրաւորվում: Դրանից յետոյ մարդասպանները դուրս փախան պարտէզի հարաւային դռներով, մտան Սագուի փողոցը, նստեցին իրանց սպասող կառքը և արագ սլացան դէպի Երև, Նիկոլայեւսի փողոցն ու անյայտացան: Ոստիկանն ընկաւ կառքի ետեքից, բայց մարդասպանները ատրճանակներ կրակեցին կառքի վրայից դէպի ոստիկանը: Կառքի համարը կարողացան նկատել:

Պետական խորհրդին հարց է առաջարկված, թէ արդեօք յարմար չէ Բաթումում հիմնել գործարանական և հանքագործական գործերի նահանգական վարչութիւն: Այդ դիմումն արդէն արժանացել է ունիւդերութեան և ընտելութեան պետական խորհրդի բոլոր անդամական և գիտական մասերի միացած նիստի կողմից:

Այս տարի Թիֆլիսի բէալական դպրոցի 7-դ լրացուցիչ դասարանը աւարտեցին 38 հոգի, որոնցից 18 հոգի հայ են: Անս դրանց անունները. 1. Աբեանց Արմենակ (աղուլիսեցի), 2. Աւագեանց Սեդրակ (սալմաստեցի), 3. Ագնաւուրեան Յով. (ախալցխացի), 4. Արաֆեանց Վլադիմիր (բագուեցի), 5. Հախաւիւրեան Պօղոս (Թիֆլիսեցի), 6. Յարութիւնեան Արշակ (սոխախեցի), 7. Յարութիւնեան Գրիգոր (Թիֆլիսեցի), 8. Հէշուրեան Տիգրան (Թիֆլիսեցի), 9. Նապեան Բենիամին (աղուլիսեցի), 10. Կամարական Պետրոս (երևանցի), 11. Դօնդաղչեան Համադապ (կարսեցի), 12. Մաղաբեան Աւետիք (ախալցալեցի), 13. Մամիկոնեան Սմբատ (կարսեցի), 14. Մատիւնեան Սամսոն (Թիֆլիսեցի), 15. Միքայելեան Յովհաննէս (աղուլիսեցի), 16. Ներսէսեան Գրիգոր (շուշեցի), 17. Սողոմոնեան Հայկ (ախալցալեցի), 18. Թիթարեան Գէորգ (սոխախեցի):

Թիֆլիսի քաղաքային ինքնավարութեան ելեմուտի նոր նախագծերով, որը գտնել է քաղաքի բժշկական-առողջապահական վերադասի հաւանութիւնը, հետեւեալ տարւոյ համար խնդրվում են քաղաքային խորհրդից հետեւալ գումարները. քաղաքային սպանդանոցի համար՝ 20,885 ռ., դեռ չը հաշւած սպանդանոցի վերանորոգութեան ծախքը. քաղաքային անասուններ պահելու բակի համար—6,532 ռ., դպրոցական բժիշկներին ուսման—3,460 ռ., քաղաքային բժիշկների, անասնաբոյժների, դակտիլների և այլոց համար—7,660 ռ., խրօնական հոգեկան հիւանդների հիւանդանոցի համար—16,315 ռ., կանանց հիւանդանոցի համար—10,646 ռ., սուր-վարակիչ հիւանդութիւնների ժամանակաւոր հիւանդանոցի համար—25,923 ռ., քաղաքային բուժարանի նրա 4 բաժանմունքների համար—40,690 ռ., քաղաքի բժիշկական և միկրոսոպիական կայանների համար—6,345 ռ., ախտահանիչ կայանների համար—14,628 ռ., բժշկական առողջապահիկ-անասնաբուժական մասի համար—

16,660 ռ., և վարակիչ հիւանդութիւնների դէմ կուրբու համար—1,200 ռուբլի—ընդամենը 170,944 ռուբլի: Սրա մէջ չէ հաշված շէնքերի վերանորոգութեան ծախքերը:

ԱՆԱԼՅԱՆՈՒՅՑ մեզ գրում են. «Անս երկու տարի է, որ քաղաքիս ս. Լուսաւորիչ եկեղեցու վերջին ծխատէր Միքայիլ Բաճ. Վարդանեանցը վախճանվել է և մինչև այսօր այդ եկեղեցին նոր քահանայ չունենալով, մնացել է համարեա փակված. միայն ժամանակ առ ժամանակ, տօն օրերին, միւս եկեղեցու քահանաներից հերթով գալիս են և ժամասացութիւն են կատարում: Այժմ, ինչպէս խցիկը, ժողովրդի մի մասը ուզում է այդ եկեղեցու համար ձեռնադրել տալ նոյն եկեղեցու նախկին քահ. տէր Յարութիւն Գրիգորեանի որդուն՝ Ստեփաննոս Գրիգորեանին, որը մի համախօսականով այս օրերս ուղևորվեց ս. Էջմիածին՝ ձեռնադրութեան թոյլտւութիւն ստանալու համար»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՇՈՒՐՁԸ

Դարձեալ Վախճանի պատեղադր: Տօկիօից. «Բէյաթի գործակալութեան թղթակիցը Վախճանգուհի կուր մանրամասն նկարագրութեան մէջ ասում է, որ ուսանող գերագույն դերքեր ունէին, որոնք նրանց հաւասար էին դարձնում հապոնական գերագույն ոյժերի նետ: Ռուսաց դերքերը տարածվում էին արևելքից դէպի արևմուտք, անցնում էին մի նեղ հովիտի միջով, ուր գտնվում են երկաթուղին և Ֆուշուու դետը: Գիներալ Օկուն ուսանողները դուրս մղեց այն սարերից, որոնք ձգվում են հովիտի երկու կողմից, մղեց նրանց դէպի հովիտը, նեղելով առաջ ալ թիւը, յետոյ ձախը: Կուրը ձախ թիւի վրայ առանձնապէս կատարի էր: Ռուսները յուսահատաբար պահպանում էին դերքերը, նահանջեցին միայն այն ժամանակ, երբ համարեա կատարեալապէս ճնշված էին և կորցնելով պատարագի մարտում, մի ամբողջ օրվայ կուրի յետոյ, 600 պաշտպաններ: Մայիսի 31-ին Օկուն առաջ արշաւեց երեք զօրասիւններով երկաթուղու և Տասախօ գետի վրայով, իսկ հեծելազորքը մօտենում էր երրորդ կողմից: Զաւաթամարտը սկսվեց յունիսի 1-ին կէսօրից յետոյ ժամի 3-ին թիւը թագնաւորութեամբ: Ռուսները, որոնք ունէին 98 թիւանոթ, պատասխանում էին սաստիկ կրակով մինչև երեկոյ: Գիշերը եւպոնացիները գրաւեցին Տօնիստունի և Վենիստունի մէջ եղած բլուրը և մի ուրիշ բլուր Տեանիստից դէպի արևմուտք: Եւպոնացիների կենտրոնական զօրասիւնն մի մասը արշաւում էր Ֆուշուու գետի ափով, սաստիկ զիւս կրելով ուսաց կրակից և հետեւի զօրքից: Նրա օգնութեան ուղարկվեցին թիւանոթներ, և միացած ոյժերին աշողվեց դուրս մղել ուսանողներին Տաֆանիստունի. սակայն Լանդանիստուն և Լուսամիստունի մէջ այդ ոյժերը հանդիպեցին ուսաց բաւարանների յամառ կրակին: Այսու ամենայնիւ, հապոնացիները մագլցեցին բարձրութիւնները և յաղթութիւն տարան: Այս միջոցին հապոնական ալ թիւը սաստիկ զիւսով էր օգնութիւն ստացած ուսաց ձախ թիւի կրակից: Երկու անգամ գեներալ Օկուն հարկադրված էր օգնութիւն ուղարկել հապոնական հետեւի զօրքի պահեստից: Ռուսները մի քանի յուսահատական հակա-յարձակումներ գործեցին, բայց կրիտիկական րօպէլի հապոնական հեծելազորքը յարձակվեց նրանց ձախ թիւի վրա: Ռուսներին մօտեցան նոր օգնական զօրքեր, և նրանք յուսակուտուր պաշտպանվում էին, մինչև որ հապոնացիները շրջապատեցին նրանց առջևից և երկու թիւերից: Նրանք նահանջեցին: Եւպոնական հեծելազորքը փորձեց հալածել նըրանց, բայց հողի անյարմարութիւնը հարկադրեց նրան դադարեցնել հալածումը: (P. A.)

Խաղաղապիսկան միջոցաւորութիւնը ձեռնարկում է Վիեննայի կիսապաշտօնական «Politische Correspondenz» լրագրում տպված է հետեւեալ հերթադրութիւնը. «Այն լուրերը, որոնք վերաբերում են Էդուարդ VII թագաւորին խաղաղասիրական միջնորդութեան նախաձեռնութիւն, ոչինչ հիմք չունեն: Իսկապէս անպայման ճիշտն այն է, որ սչ թագաւորը, սչ անգլիական կուսակցութիւնը մտադիր չեն խաղաղ միջնորդութեան առաջարկութիւններ անել: Ոչ միայն առթիւ չը կայ փաթեթիւն Լօնդօնի կարինէտին մի այդպիսի ծրագրի, այլ, ընդհակառակը, դատելով լուսաւորեալ աղբիւրներից ստացված տեղեկութիւններից,

